

PROGRAMA DE ERRADICACIÓN DO INFANTICIDIO FEMININO EN SALEM

Informe trimestral novembro 2010-xaneiro 2011

Introdución

O programa de Erradicación do Infanticidio Feminino en Salem é unha iniciativa promovida por IMPLICADAS NO DESENVOLVIMENTO e a organización támara PEOPLE'S DEVELOPMENT INITIATIVES (PDI) en colaboración con numerosos actores locais (goberno, feministas, activistas) dende 2007 para tentar poñer fin ao infanticidio. É esta unha forma de violencia extrema contra as mulleres pola cal unha comunidade admite que se asasen as nenas acabadas de nacer pola baixa consideración social das mulleres. Esta práctica leva a que a pirámide de sexos estea invertida para o distrito de Salem (hai máis homes que mulleres, o cal contradí a tendencia natural) e que de cada 1000 nados falten 200 nenas. O noso programa traballa en catro bloques do distrito de Salem (Omallur, Tharamangalam, Edaipadi e Konganapuram) e incide en aspectos paliativos como o seguimento de mulleres embarazadas pero o seu obxectivo último é contribuír a un cambio nos patróns de xénero que faga inadmisíbel esta e as demais formas de violencia contra as mulleres.

Presentamos de seguido os resultados das actividades desenvolvidas dende novembro de 2010 a xaneiro de 2011.

Actividades

· Actividades de apoio ás mulleres embarazadas e ás súas familias

Cada mes as traballadoras do proxecto recollen a lista de mulleres embarazadas dos catro distritos do programa grazas ao apoio das garderías do goberno, as enfermeiras comunitarias e outros apoios dentro das comunidades. Nestes tres meses entraron en seguimento 807 mulleres embarazadas. De seguido podemos ver os datos mes por mes.

Actividade	Nov - 10	Dec - 10	Xan - 11	Total
Mulleres embarazadas incluídas no programa por primeira vez	248	451	108	807

A partir desta primeira interacción comezan as sesións de comunicación interpersonal nas que as traballadoras visitan ás mulleres e ás súas familias nas súas casas e tentan tratar diversos temas relativos ao xénero, alimentación, vacinación e saúde e hixiene. As mulleres poden aclarar dúbidas e adoitan carecer deste tipo de información dado que o feito de que o infanticidio estea condenado por lei fai que as familias eviten o acceso dos servizos sanitarios e gobernamentais ás mulleres. Estas sesións de interacción interpersonal axudan a evitar este fenómeno e neste período 1138 mulleres acudiron aos servizos sanitarios grazas ao programa.

Durante este período realizáronse 25.055 sesións con mulleres embarazadas identificadas neste trimestre ou anteriores. A continuación vemos os temas tratados e as sesións dedicadas do total a cada tema.

	Actividades	Nov - 10	Dec - 10	Xan - 11	Total
1	Xénero	2530	2633	2986	8149
2	Nutrición	2014	2060	2309	6383

3	Vacinación	1719	1704	2047	5470
4	Saúde e hixiene	1475	1812	1766	5053

As sesións comezan dende que a muller pasa a formar parte do programa e continúa ata o parto. A partir de aí, se o bebé é unha meniña, faise seguimento ata dezoito meses para evitar que a nena sexa asasinada ou abandonada e nese caso continúan as sesións coa mesma intensidade, sobre todo centrándose nos aspectos de xénero.

As sesións tamén buscan incidir en aspectos sanitarios relativos ao xénero dado que, para evitar que haxa detección do embarazo e seguimento goberamental que poida detectar un infanticidio, resulta habitual que as mulleres eviten acudir a centros médicos para o seguimento rutineiro do embarazo. Este comportamento, provocado polo infanticidio, implica importantes riscos sanitarios para as mulleres e as crianzas. O persoal anima ás mulleres a acudir a seguimento médico regular. Neste período 1582 mulleres foron derivadas a atención sanitaria.

Ademais, grazas a estas sesións o persoal identifica os casos de risco, aqueles nos que as mulleres reciben fortes presións para “producir” un varón. Nestes casos as mulleres e as súas familias reciben asesoramento especializado. As traballadoras de base, grazas ao seu nivel de confianza coas mulleres, van identificando os casos e derivándoos ás asesoras, que visitan ás mulleres e ás familias para apoialas e tentar cambiar as actitudes a través do diálogo. Estas visitas proporcionan seguridade ás mulleres á hora de enfrontarse ás presións familiares e tamén aseguran a protección da nena. Neste período realizáronse 1810 sesións de asesoramento e apoio especializado. Se as asesoras comprobán que se necesita unha interacción con toda a unidade familiar poñen en marcha os chamados “diálogos familiares” para debater conxuntamente con todos os membros da familia a situación. As asesoras motivan á familia para que críen a nena e respecten os dereitos tanto da nai como da filla. Neste período organizáronse 87 diálogos familiares.

Outro aspecto importante que entronca estas actividades co empoderamento das mulleres

e a igualdade de xénero ten que ver co apoio que dan estas visitas das traballadoras a aspectos como o control sobre o propio corpo e as decisións sobre a natalidade. Resulta moi habitual que coa esperanza de ter un varón as familias presionen ás mulleres para que queden embarazadas ata cinco e sete veces. O persoal traballa cos maridos e familias políticas para evitar esta situación e para animar ás mulleres a que tomen medidas de control da natalidade se así o desexaren. O feito de adoptar tales medidas indica que asimilaron a mensaxe de que non é necesario ter un varón para poder ser respectadas socialmente e que aceptan e coidan das fillas que xa teñen. Neste período 74 mulleres decidiron tomar medidas anticonceptivas permanentes grazas ao traballo do programa.

Finalmente, dentro deste grupo de actividades cómpre sinalar tamén o seguimento das nenas durante dezaoto meses para evitar asasinatos ou adopcións ilegais. Neste período naceron 348 nenas que se unen ás nadas anteriormente e continúan en seguimento, que son 779 no mes de xaneiro. Houbo aínda así algunhas familias, só as de 2 nenas neste período, que decidiron malia a todos os esforzos, dar as súas fillas en adopción. O persoal do proxecto procura asegurar que neses casos as adopcións sexan feitas pola vía legal e correcta.

· **Actividades para o cambio nas percepcións e comportamentos de xénero**

Se ben as actividades anteriores son importantes, dende o enfoque do programa o fundamental é cambiar as percepcións de xénero que permiten que exista o infanticidio e outras formas de violencia de xénero relacionada. Para isto trabállase con diferentes estratexias que de seguido detallamos.

-Formación de grupos de axuda mutua

Os grupos de axuda mutua son asociacións de mulleres, entre 12 e 20, que se reúnen de forma mensual para tratar problemas comúns e para aforrar dos seus propios cartos. Este fondo vaise rotando en créditos que as mulleres mesmas deciden a quen dar, con que interese con que prazos de devolución. É unha forma endóxena de que as mulleres teñan acceso ao capital para negocios ou necesidades correntes do día a día. Igualmente, cumpre unha importante función en canto ao empoderamento das

mulleres, dado que proporciona unha plataforma común dende a cal solucionar problemas tanto persoais como sociais das súas integrantes ou da comunidade en xeral. Os grupos son unha fonte de apoio mutuo para as mulleres e melloran a súa autoestima e capacidades de acción política.

Neste período creáronse 4 grupos de aforro novos. En total hai 70 grupos en funcionamento no programa e neles intégranse 866 mulleres. Neste trimestre aforraron 173050 2.744 euros e dende o principio do programa acumulan 788565 10.300 euros. Todos os grupos distribúen crédito ás súas integrantes.

Porén, esta non é a única actividade dos grupos. Neste trimestre realizáronse sesións cos grupos para tratar temas de xénero. As traballadoras de base organizan sesións con grupos do programa e con outros creados polo goberno ou por outras ONGs dentro doutras intervencións normalmente puramente económicas. As sesións tratan de temas como os dereitos das mulleres e tentan que as mulleres busquen vías para exercelos. Neste trimestre participaron 564 mulleres de 44 grupos de aforro.

-Capacidades para a vida para adolescentes

Co obxectivo de sensibilizar á mocidade con respecto a cuestións relativas á igualdade de xénero e mellorar as súas capacidades xerais organizouse un curso de capacidades para a vida para adolescentes en diferentes aldeas. As traballadoras organizaron os cursos durante dúas tardes consecutivas e tratáronse os seguintes temas, ademais do tema xeral da igualdade de xénero:

- Empatía
- Resolución de problemas
- Relacións interpersoais

- Pensamento crítico
- Comunicación
- Pensamento creativo
- Xestión do estrés
- Coñecemento dunha/dun mesma/os
- Toma de decisións
- Xestión das emocións

Neste trimestre participaron 507 (245 mozas e 262 mozos). Vemos de seguido a distribución por meses e asistentes

-Formación de clubs de xénero

Ao ver os resultados dos cursos de capacidades para a vida, o persoal do proxecto falou coa mocidade para crear clubs de xénero co obxectivo de provocar cambios neste sentido nas e nos participantes e no resto da súa comunidade. A mocidade amosouse moi disposta a poñer en marcha a

actividade. O programa fai fincapé tamén no papel fundamental da mocidade na erradicación do infanticidio. Os resultados foron xa positivos neste período porque as e os integrantes dos clubs comezaron a informar ao persoal sobre familias en risco de cometer infanticidio.

Neste período formáronse 33 clubs e estanse formando novos clubs noutras aldeas dos bloques seleccionados. En total o proxecto formou xa 64 clubs.

-Campañas de teatro de rúa

O teatro de rúa é unha ferramenta que o proxecto leva utilizando dende o inicio para provocar debate e transformar os papeis de xénero existentes. O programa conta cun equipo voluntario de 10 mulleres, incluídas as traballadoras do proxecto, que realizan actuacións en lugares públicos das aldeas para difundir mensaxes

contra o infanticidio e outros aspectos relativos á igualdade de xénero, dende a alfabetización aos matrimonios de adolescentes. Neste trimestre organizáronse 23 obras e a asistencia foi de 2385 persoas.

Xestión do programa

O programa conta con dúas asesoras, oito traballadoras de base e un contable a tempo parcial como traballadoras de PDI. Ademais, a señora

Sheela Vincent e o señor I. Ambalavanan coordinan todo o equipo, unha como coordinadora da oficina de Salem e o outro como director de PDI. Dende Implicadas a coordinación e seguimento do proxecto faise por parte dun equipo voluntario co apoio nos labores de comunicación de Lorena Arévalo, a única persoa contratada da organización a tempo parcial.

Balance económico

A xestión económica do programa segue sendo complicada, a pesar dos avances da campaña 1 de 200 e son moitas as actividades que se fan con case ningún custe grazas ao esforzo inxente do persoal de PDI a quen dende aquí recoñecemos o seu incansable compromiso. Como se pode comprobar, o programa é extremadamente custe efectivo e o seu orzamento trimestral foi de tan só 1.945 € pero cómpre poder aumentalo para aumentar tamén as actividades e conseguir os obxectivos planificados.

INGRESOS		GASTOS	
Balance de apertura a 1/11/10		Salarios	1399,00
En man	172,00	Centro de apoio ás mulleres	129,00
No banco	0,00	Material de oficina	52,00
Transferencia Implicadas 22/11/10	685,00	Seguimento	6,59
Transferencia Implicadas 19/1/11	1088,00	Coordinación	118,00
		Desprazamentos do persoal	88,00
		Alugueiro e electricidade	85,00
		Comisións bancarias	0,41
		Balance de peche a 31//1/11	
		En man	67,00
		No banco	
TOTAL	1945,00	TOTAL	1945,00

VOCES DENDE O PROGRAMA

Poongodi ten 25 anos e vive en Vellakalpatti, no bloque de Tharamangalam. O seu home chámase Govindan e traballa a xornal. Cando a traballadora falou con ela por primeira vez estaba embarazada de tres meses. Xa tiña dúas fillas e durante a primeira interacción a súa sogra comentou que querían un fillo e que se a seguinte crianza era unha nena que non a quererían e que xa decidirían que facer con ela. A traballadora de base derivou a sogra de Poongodi a asesoramento e tanto ela como a súa nora recibiron visitas regulares para falar de temas de xénero. O persoal tamén falou co home de Poongodi e el tamén entendeu a mensaxe de forma que cando Poongodi pariu unha filla toda a familia a aceptou. Ademais, grazas ao traballo do persoal, Poongodi decidiu que tres fillas eran abondas e someteuse a unha ligadura de trompas.

Shanthi ten 27 anos e vive en Koranampatti de Konganapuram. O seu home, Chellamuthu, é xornaleiro e xa teñen catro fillas das cales só tres viven e o infanticidio foi confirmado polas veciñas. Shanti entrou no programa no seu quinto embarazo cando xa estaba de oito meses.

Ata daquelas non fora a ningunha revisión médica nin fora identificada pola enfermeira da vila. Shanti comentou que como era a quinta vez que quedaba embarazada que tiña medo de que a enfermeira lle rifase. O persoal animouna a que fose ao centro de saúde para que non parise na casa e acompañouna persoalmente. Durante a interacción, Shanti comentou que agardaba ter un fillo porque só un fillo podía herdar e apoiar as súas irmás cando tivesen necesidade. O persoal dialogou con ela sobre cuestións de xénero e esta interacción tamén se

estendeu ao seu home. Shanti amosa interese nas mensaxes que se lle transmiten e se ben inicialmente quería dar a crianza en adopción se era unha nena, agora cambiou de idea. Aínda non pariu pero tomou xa a decisión de non ter máis descendencia independentemente do sexo do bebé.